

Athene, 1 december 2024

Lieve Ida, Mia en Borre,

Omdat ik deze week weg ben, heb ik voor elke schooldag alvast een briefje geschreven voor in jullie broodtrommel, om zo een onverwacht ik-hou-van-jou jullie dag in te smokkelen.

Ik weet dat jij die briefjes maar onzin vindt, Borre, dus tegen jou zeg ik het gewoon extra vaak – ik hou van jou (x100).

En Ida, jij draagt mijn veel te grote lammetje naar school en gebruikt het 's nachts als kussen om op te slapen.

Weet dat ik jullie ook mis.

Mia, jij bent wat pragmatischer, je roept aan de telefoon dat ik vooral niet moet vergeten een cadeautje mee te nemen, maakt niet uit wat, als het maar schattig is.

Voor Borre moet ik geld meenemen. Grieks geld.

Ik schrijf deze brief op het terras van een *Taberna* in Athene met om me heen klassieke goden, gemarteldode heiligen, de Byzantijnse Drie-eenheid, *Maria Theotokos*, met ogen bedekte bijbels accurate vlamvleugelige engelen en de in deze antieke stad alomtegenwoordige kerstverlichting.

Eerder bezocht ik kloosters op zandstenen monolieten, liep ik door een vertraagd najaar en bloeide tussen de goudoranje eiken de teerpaarse *kolchiko*, de als krokus vermomde giftige bloem waarmee Medea zich van haar plaats in de tragediën verzekerde.

We hebben wel eens gesprekken over of we in god geloven, of dat god alleen in verhalen voorkomt. En of, als dat zo is, dat niet ook een vorm van bestaan is, in verhalen, waar je in kan geloven.

Athene zit vol goden, verhalen en geloven.

En met souvenirwinkels, die talrijker zijn dan tempels en kloosters.

Voor jou, Mia, heb ik een heel schattig cadeautje gevonden. Ik zeg nog niet wat. Voor jou, Ida, koop ik een bronzen uiltje, symbool van ongeziene waarheden, waarmee je wat je mist ook altijd dichtbij je kan houden.

En het wisselgeld neem ik voor jou mee, Borre. Grieks geld.

Dat zich in weinig onderscheid van Nederlands geld.

Behalve dan dat het warmer is.